

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvárth Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 80. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

A husról és . . .

(V.) Ha arról volna szó, hogy iparosaink munkáját és ipari czikkeit egy-két fillérrel azért kell drágábban megfizetni *most*, mert ezzel nem csak anyagi helyzetünkön könnyítettünk, hanem a magyar ipar fejlesztését is elősegítettük, tehát nem *ki* . . . , hanem *haza* dolgoztunk: akkor nem imánk, hanem szónélkül fizetnénk. — Sajnos nem erről van szó. Iparosaink tulnyomó részét nem köziekintettek vezéreltik munkájukban, készítményeik továbbadásában, hanem a gazdagodási vágy, kényelem szeretet, mégha az mások esetleges kárával történik is. Mekkora tévedés ez a *van* és *lehetne* között. Minő ellentéte ez az *élni* és *élni hagyni*, a *segítség*, *segítek* mondások méltányos és mégis hasznos érvényesülésének. Igaz, hogy a mi megvan, azért nem kell fáradni. — De ez csak akkor elégíthet ki, ha ahhoz senki panasza, sóhaja nem tapad. — Még igazabb, hogy a *van* is jobb, ha *vannak* és lesznek. Főleg ha maga önként sokszorozta magát.

Lesznek tudom — talán számosan és a látszat védelme alatt, mert

saját hasznukra tévedésben vannak, — a kik továbbra, ezeket olvasva is a régi nyomon haladnak. Éppen ebben van az a lényeges, nagy hiba, a mit csak a hivatal székén ülők lelkiismeretes eljárása, párosulva az iparosok intelligenciájával tud majdan helyrehozni. Addig míg a törvény végrehajtói vagy nemtörődömségből, vagy túlterheltségből nem tudják a törvény szabályait, esetleges hiányait jól végrehajtani, — vagy a míg iparosaink — meglegedve az apáitól öröklött ismeretekkel önmagukat nem iparkodnak művelni, lelkületüket nemesíteni, jó és szép iránt fogékonyabbá tenni: nem lesz a különben büszke magyar meglegedett, boldog. Addig míg a *vant* görcsösen szoritja a markába és engedi elszaladni a *lehetné*t szavainkban ellenség szavát olvassa és vagy fél tőlünk, ezért kikerül, vagy daczból, ha lehet ellenünk tör és ártani akar. — Tudva ezt, már *most* kijelentjük, hogy nem czélunk a támadás. Ha meg is suhintjuk itt-ott a korbácsot, az intelem és nem sérelmezés okából történik. A tények felett pedig, melyek minket érintettek érzékenyebben, mint azokat, a kik sértett felelőknek tüntették és tüntetik fel

magukat: elmélkednünk nekünk is szabad. Ha másban *még* nem, legalább ebben legyen *most* némi vigasztalódásunk.

Tény az, hogy Szigetváron az utolsó két-három év alatt az élelmiszerek (baromfi, tojás, tej, vaj, hus stb.) anynyira megdrágultak, hogy mindig arányban állottak, — sőt néha túl is emelkedtek — a környékbeli városokban — Pécs, Kaposvár — folyó beszerzési árakkal. Annál inkább feltűnő ez, mert azelőtt Szigetvár piacza híres volt olcsóságáról és mert nem találunk megfelelő indokot arra, a mi ezt meggyőzően megvilágítaná. Az, hogy mindent drágábbá lehet tartani vagy beszerezni nem meggyőző indoklás, — mert ugyanez áll általában. Már pedig, ha a három év előtti olcsóbb tartás és beszerzés mellett aránytalanul olcsóbb volt az élelmiszerek ára *itt*, mint a környékbeli városokban, *most* is olcsóbbnak kellene lenni. Másutt van a hiba. Vizsgáljuk csak a huskérését és azonnal rájövünk, hogy a hiba részben a hatóság, részben pedig iparosaink eljárásában van.

A mi jóra való mérsárosaink pár héttel előbb a marhahúst 1 K. 04 f.

Jermola.

— A „Délsomogy” eredeti tárcaja. —

Hlatos levegő leng a lépcsőházban, fúrge pincérek egész raja sűrű-forog a fenyárbán úszó nagy ebedlőben; de nem is esoda, mert szán, szán után jár a szálloda nagy kapuja elé és ontja a látogatókat a mára hirdetett jótékonycehu előadásra.

A japán háboruban elesett orosz katonák özvegyeinek és árváinak segélyezésére, istápolására a szentpétervári társaság ereméből összeverődött egy afféle jószív társaság, mely művészek és művésznőkkel karöltve, fenomenális művész estét volt szerzendő a mindig mulatni és élvezni vágyó szentpétervári előkelő köröknek.

A vállalkozás ügylatszik sikerrel jár,

mert dacára annak, hogy már jóval túl vagyunk az esti 9 órán, még mindig érkezik közönség, sőt e pillanatban Mihály nagyherceg, a fehér cár nagybátyja, is be lép szárnysegédezs több rendező által kalauzvolta.

A rengoteg nagy terem, melyben a philharmokikusok s egyéb művészek felépüldök voltak, már teljesen megtelt, néhány páholy kivételével már minden zuga a reneszánsz izlésben díszített s gobelinekkel borított ragyogó teremnek — el volt foglalva. Nehéz virág és illatszert fluidum árad a térben; a levegő csapkodás, a csevegés, halk kacaj összeszűrődik kellemes morajjára néha egy-egy hegedű, vagy síp hang vegyül bele s midőn néha a termet összekötő ebedlő nagy ajtaja kinyílik — akkor a theas kánnak, eszék, ezüst készletek csengése is be-

levegőül e hang-chaoszba.

A közönség végre meguava a várakozást, majd itt, majd ott, türelmetlenül tapsol, mignem az egész terem tapsától meggyőzőve, a színpad nehéz függőnye mögül élénk csengetés hallatszik, mi után aztán a közönség megbékélve várja, hogy mikor lebben fel a nagy brocát szövet, mely a szereplőktől elválasztja.

A mai est nagy attraktiója egy zongorista művésznő: Mademoiselle de Golde. Őben fellépése, ki a cári udvar kedvelt művésznője s ki készségesen megígerte, hogy a szent cél érdekében közreműködik. Csupán azt kötötte ki, hogy az ő előadása *piece de resistanz* maradjon, mert csak éjjeli 11 órakor szabadulhat el az udvarnál viselt kötelességek végzése után. A műsor tehát úgy is lön összeállítva, hogy Mademoiselle Gol-

Pontos kiszolgálás!

Nyakkendő különlegességek rendkívül nagy választékban!!!

Jäger alsóruhák, Férfi és női kesztyűk, Esernyők, férfi női és gyermek harisnyák!

Női ruha szövet, bársony és selyem blous kelmék.

A legjobb szabásu Férfi öltönyök a legolcsóbb árak mellett készítettnek

HEISLER FERENCZ és TÁRSA
Vászon és Divatáru kereskedésében a „Bekához”
SZIGETVÁROTT.

Olcsó árak!

és 1 K. 20 fillérért adták. És csodák-csodájára már folyó hó 15-től 1 K. 12 f. és 1 K. 20 fillérért kezdtek adni. Igaz, hogy a marhahus mérése szabad ipari foglalkozás. Igaz, hogy éppen azért a marhahus árát is a mészáros kénye-kedve szerint állapíthatja meg. De úgy tudjuk, hogy ez alól kivétel is van, a mikor nem a mészáros, hanem a hatóság állapítja meg a marhahus árát. És mintha Szigetvár is ezen kivételek közé tartoznék. Bámulnunk kellene, ha nem érintene kellemetlenül, hogy a kivételes állapot dacára ma így, holnap úgy állapíthatják meg jóra való mészárosaink a hus árát. A mi pedig kellemetlenül érint és nem enged bámulni az az ipartörvényt végrehajtó elsőfoku iparhatóságnak közönye, vagy téves fel-fogása ezen mészáriádákkal szemben. Az ipartörvény szerint, ha a másodfoku iparhatóság a marhahusárát határozatilag állapította meg: ezen határozat ellen a község bármely polgárának joga van felebbezéssel élni. Ugyanezen törvény szerint a felebbezés határideje 15 nap, mely határidő a kihirdetéstől, vagy kézbesítéstől számítandó. Tudomásunk szerint a másodfoku iparhatóság azon határozatát, mely szerint a marhahus árát Szigetvárra nézve: 1.) felsár és vesepecsenyéért 1 K 20 f., 2.) pecsenyehusért 1 K 12 f., 3.) leveshusért 1 K 04 f., és 4.) borlihusért 92 fillérben állapította meg folyó hó 4-én hozta. Ugyanezen határozat kihirdetve lett Szigetváron f. hó 13-án. Tehát a 15 nap még nem járt le. Következésképpen még megfelebbezhető, minthogy a határozatot hozó hatóság nem mondta ki azt azonnal végrehajtónak. Hogyan van az, hogy a mi jóra való mészárosaink azt mégis — nem kevesebb, mint 12 nap óta — minden jogerő bevárása nélkül végrehajtják rajtunk? Bizonyára úgy lehet ez, hogy

az elsőfoku iparhatóság teendőit a mi jóra való mészárosaink maguknak vindikálták és maguk emelkedtek a törvény világos rendelkezéseinek felébe. És hogyan hajtják végre a hatóság határozatát? Ugy, hogy a pecsenyehus árát szedik a leveshusért. Nagyon szép. Hisz ez az a bizonyos van. A hatóság pedig panaszokat vár, hogy határozhasson. Határozata megfelebbezhető. És a míg az ügy felebbezés alatt áll, a mészáros urak a régi jogon a drágább árak várába vonulnak és ember legyen, a ki meg meri harcolni várukat. Tudomásunk szerint törvényes intézkedés és rendelet szabja meg, hogy az elsőfoku iparhatóság a mészárosok üzletét hivatalból ellenőrizni köteles, hogy nem élnek-e vissza a hatóság törvényes intézkedéseivel. Természetes is ez, mert az egyesek kára csak fillérébbe megy, amiért nem érdemes panaszt tenni, — de az egyesek fillére a nagyközönségtől folyván be, a mészáros urak szép kis hasznot tesznek zsebre, ezzel a törvényes határozatnak a nyakára való hágasával.

— **Fényes elégtétel Olay Lajos képviselőnek.** A múlt nyáron a „Magyar Szó“ című újság, melynek Pályi Ede dr. a felelős szerkesztője, egymásután három közleményben súlyos támadást intézett Olay Lajos, a függetlenségi eszme régi és agilis harcosa kerületünk országgyűlési képviselője ellen. Az egyik közlemény, mely szerkesztői üzenet alakjában jelent meg, azzal gyanúsította meg Olayt, hogy egy évvel előbb Szigetvárott Wekerle kedvéért a leszerelést hirdette. Három nappal később, 1904. évi augusztus 6-án egy újabb támadás jelent meg a *M. Sz.* hasábjain Olay megint hazudott fölirással. Ezt a támadást néhány nap múlva egy harmadik követte, mely Bánffy báró főböhöcének nevezi Olay Lajost.

E hármastámadásért Olay Lajos saj-

tópört indított Pályi dr. ellen, a kit a budapesti kir. törvényszék rágalalmazásért és becsületsértésért helyezett vád alá.

Az esküdtbírószág Doleschall Alfréd elnöklésével f. hó 23-án tárgyalta ezt a sajtópört a közönség nagy érdeklődése mellett. A panaszos képviselőt Eötvös Károly képviselte, védő Bihari Mór dr. volt.

A tárgyalásra a kerületből is többen voltak tanuként idézve, köztök lapunk felelős szerkesztője. Hosszu, kimerítő és alapos tárgyalás után az esküdtek Pályit bűnösnek mondták ki a vádbeli eseményekben, mire verdiktjük alapján a bíróság Pályi Edét egy rendbéli rágalmazás és két rendbéli becsületsértés miatt két hónapi fogházra és háromszor hatvan korona pénzbüntetésre ítélte. Azonkívül kötelezte Pályit 300 korona ügyvédi költség megfizetésére és arra, hogy az ítélet lapjában egész terjedelmében tegye közzé. Súlyosbíto körülménynek vette a bíróság, hogy többszörös bűnhalmazat esete forog fenn, és hogy Olay Lajost képviselő minőségében támadta meg rendkívüli erős kifejezésekkel. Ellenben enyhítő körülménynek vette, hogy a vádlott a tárgyalás előtt hajlandó lett volna bocsánatot kérni.

Ez ítélet után azt hisszük fölösleges minden további magyarázat és megjegyzés.

Pár szó a vásárokról.

A vásárok jelentősége ma már a fejlett kereskedelmi és közlekedési viszonyok között nem olyan ugyan mint volt régen, de azért mégis számottevő. A vásártartási jog akár bérbeadják, akár házilag kezeljék, jelentékeny jövedelmi forrása a városoknak és községeknek, haszna van azonban belőle a lakoságnak is. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy a községek egyre-másra kernek vásárokat. Érdemes tehát egy kis gondot fordítani rájuk, mert mint mindennek, úgy a vásároknak jövedelmezőségét is lehet emelni.

Ez irányban első teendő és feladat az,

denhűben előadása a program utolsó pontját képezze.

Megkezdődött az előadás. Az első számot egy vegyes énekhar a la Stavianzskikreálta; csupa úri nő és urakból állott ez a bájoló társaság az ő tarka muzsik öltözetükben. A tetszés halk moraja kelt a teremben. Sőt maga a nagyherceg is elmélázva hallgatta azokat az édes orosz dalokat, melyek mindenkit egyaránt elbűvöltek. Jól megérdemelt taps jutalmazta a műkedvelőket, kik aztán hálából megtoldták még egy dallal énekszámukat. Második számnak következett a Rómeo és Julia operának erkély jelenete, melyet azonban már nem műkedvelők, hanem az udvari opera két művésze adott elő. A nagyherceg azonban ezt nem hallgatta meg, hanem az udvari páholy előszobájában megtheázott. A theat persze a szálloda sze-

mélyzete szolgálta föl a hadsegéd felügyelete alatt.

A nagyherceg a kandalló előtt ült, mindkét lába a kandalló rácsára támaszkodva — belebámult a tüzrakás parázs pernyéjébe. Fehér, halvány arcán jövedü mosoly vonaglott, midőn a felszolgáló pincerre esett vizsga tekintete.

— Hallod-e te fickó, valld be, hogy nem muzsik szülőktől származol!

— De igen fenség; szegény paraszt szülőktől.

— Csodálom; s aztán hogy hívnak?

— Jermola a nevem.

— De egész neved?

— Dragutin Jermola.

— Szárnysegéd ur, legyen szíves és hagyjon magunkra.

A szárnysegéd arcán a kíváncsiság

tükröződött ugyan vissza, de ezután melyen meghajta magát, elhagyta a termet és az udvari páholyba távozott.

A nagyherceg ajkán vidám mosoly fakadt, midőn Jermola arcát elhalványulni látta.

— Hé fiam Jermola emlékezel-e, emlékezel-e no?

— Mire fenséges uram?

— Mire? Hát elfeledted, hogy tavaly ilyenkor egy gömbölyű lapdát akartál kocsimba dobni? Tudod te már, olyan lapda az, melylyel az ember csak egyszer játszik, mert azután már csak az életével játszhatik.

Az utolsó szavakat a nagyherceg már suttogva mondta.

— Miért tetted ezt Jermola?

Jermola halvány arcába felszökken most a vér s magas homlokát s csillogó te-

Mindenkit érdekel

Jäger ingek és nadrágok

KEMÉNY MÓR Pécs (korzó.)

Minden küldemény mely 10 korig, terjed, portómentesen szállítatik.

tudni, hogy Nyakkendő újdonságok óriási választékban puha és kemény mellű férfi ingek, gyapju és pamut harisnyák, kötött és bőr bélelt kesztyűk vadász harisnyák és vadász kabátok eső ernyők férfiak és hölgyek részére. minden elképzelhető árban a legnagyobb választékban megérkeztek.

nyi a vásár s mikor a drága jószágának arra kényszerítik a vevő közönséget, hogy messze vásárokat keressen fel. A hol törődnek valamit a vásárokkal, ott minden évben számos formában teszik közzé és ismertetik a vásárok napját. Plakátok, újsághirdetések mind erről szólnak. Így kerül el hozzánk Győr szab. kir. város vásárait hirdető plakát, pedig ugyancsak nem esünk érdekkörébe. Temesvár pedig pályadíjat hirdetett díszes, művészi plakátra, melyen vásárait hirdeti.

Hát mi, hogy vagyunk e kérdéssel? Sehogy. Várjuk a sült galambot. A mi kitűnő előjárásunk a jó példákra még nem vett tudomást, a maga leleményességéből pedig ugyancsak nem jó rá semmire. Azt gondolja, hogy a vásár minden kalendáriumban van, minek hát azt még külön hirdetni. Így történhetett meg aztán, hogy a közel napokban nem tudta sem a bíró sem egy esküdt megmondani egy kérdezősködőnek, hogy az Erzsébet napi vásár mikor is lesz. Ez a magyarázata annak is, hogy vidéki emberek gyakran jönnek később vagy korábban vásárainkra mint azok napja van.

De hát a kalendárium, egyetlen könyve a mi kitűnő előjárásunknak, nem elég az üdvösségre? Nezzük csak, lehet e erre hagyatkozni! A naptár így szól: „Szigetvár jan. 25., apr. 24., jun. 13., aug. 2., szept. 29., nov., 19. hété hétfő és kedden.” E szerint tehát a vásárok napja azon hét hétfőjére és keddjére esik, mely héten jan. 25-ike stb. van. Vegyük most már vizsgálat alá pl. a szolgárgynapi, antalnapi s az augusztusi vásárt. Ezeknek f. évben a naptár szerint *ápr. 24, 25, j. nius 12, 13 és július 31 és aug. 1-én* kellett volna lenniök. De ápr. 24-én husvét, június 12-én pünkösd másnapja volt, az augusztusi vásár első napja pedig a naptár szerint július utolsó napjára esett.

Husvét meg pünkösd napján azonban nem szoktak vásárt tartani, hát honnét tudja meg most már a közönség, hogy ezek he-

lyett mikor lesz a vásár. Kedden, szerdán? hogy a vásárok napja pontosan megállapítva s a legszélesebb körben és vidéken ismert legyen. Szükséges ez főleg most, mikor anyal előttevő vagy követhető hét hétfőjén vagy keddjén? Hát arra ki mer gondolni, hogy az augusztusi vásárt megtartják jul. 31-én?

A kalendárium tehát nem nyújt kellő felvilágosítást mint láttuk, hanem kérdéseket és talányokat, arra hagyatkozni nem lehet.

Ha tehát az előjárás a város érdekeit becsületesen akarja szolgálni s vagyont gyűmölésözön kezelni, ami elvgre elem kötelessége, ne rösteljen jó példák után indulni, egy kis fáradsággal a vásárok napját pontosan megállapítani, a járás minden községében s a szomszéd járásokban alkalmas módon közzététetni. Meg kell ezt még akkor is tenni, ha semmi kézzelfogható többlet jövedelem ebből nem is lesz, hogy nyugodt lélekkel hivatkozhassek rá, ha ilyen és hasonló kérdések szövé tételnek.

H I R E K.

— **Erzsébet gyászünnepe.** A szigetvári polgári fiú- és leány iskola e hó 18-án gyászünnepeket tartott a boldogult királyné emlékére. Gyászmise után az intézet rajztermében gyülekezett össze az ifjuság és a két nőegylet küldöttsége. A megnyitó gyászenek után *Kun Kalmán* tanár határos történelmi ismertetést tartott, *Stern Emma*, *Rozenberg Mariska* és *Putnoky Margit* IV. oszt. tanulók pedig szavakat adtak elő. A szép ünnepély az ifjusági énekkel Himnuszával ért véget.

— **Bartha Miklós síremlékére** nálunk is gyűjtenek. A nagy újságíró úgy látszik nem hiába írta szíve vérével cikkeit. Nemcsak lelkesedését és eszméit oltotta nemzete szívébe általuk, hanem emlékét is. *Magyarország* szerkesztősége, mely síremlékére a gyűjtést megindította s vezeti, alig

győzi nyugtázni az ország minden részéről érkező adományokat. Az ügy iránti lelkesedés már mihozzánk is elhatott. Az *Olasó-egylet*-ben is van kitéve, melyen már sokan írtak alá a síremlékre adományt. A mi nem tulságosan hevülő és kevéssé áldozatkész közönségünk is megmozdult tehát. Így van ez jól! De igazán jól csak akkor lenne, ha azt az ívet körülhordoznák városszerte s oly összeget gyűjtenének, mely méltó volna Szigetvár történelmi híréhez.

— **A polg. leány iskola kérványa.** Ismeretes, hogy a helybeli állami polg. fiú iskolával kapcsolatosan *Siska Teréz* tanítónő vezetése alatt polg. leányiskola áll fen. Eddig ez az iskola a maga erejéből teljesítette nagyfontosságú feladatát. Az idén azonban a tanulók csekély száma is fokozottabb kiadások miatt a befolyó tandíjak főtartására nem elegendők úgy hogy az iskola válságnak néz eleje. Ennek elkerülése végett az iskola vezetője kérvényt nyújtott be a városhoz 1000 kor. segélyért. Mi e kérelmet mindenképen teljesítendőnek tartjuk s hisszük, hogy a képviselőtestület helyt is ad a kérelemnek.

— **Cigány karaván.** F. hó 22-én egy egész karaván cigányt állított a kir. járásbírósa elé a helyi csendőrség, a kiknek, mint minden cigánynak, az volt a bűnük, hogy nem tudják az enyem és tied közti különbséget. Ugyanis f. hó 21-én a délelőt tolyamán *Brigovác* Mátyás, *Udovicsics István*, *Kalmán Józsefné* és *Gergő* Ferencznő kárára sonkát, szalonját, lisztet és tyukokat lopnak s Botyka felé menekedtek. — Azonban a lopást észrevette *Brigovác* András, ki nyomban kocsijába fogott s *Brigovác* rendőrrel egy a helybeli csendőrséggel utánuk hajtattott és sikerült őket N. Peterd községben elfogni s a még megmaradt tyukokat részben élve, részben kitékert nyakkal elszedni. A bíróság az egész karavánt lopás vétsége miatt elítélte s most itt melegszenek.

kintetét a nagyherceg felé fordítva mondá: — Mert azt hittem, hogy elesaltátok azt, akit jobban szerettek Istennél.

— Ah, és ki volna az?

— Mademoiselle Goldenhüben.

A főherceg elkacagta magát.

— Látod, látod Jermola fiam; ez olyan nagy félreértés, hogy tan el sem hiszed, hogy a te művésznődöt bizony senki sem csalta el, mert azt a kétségkívül jövedelmező állást, mit az udvarnál betölt, ő maga kereste. De ilyenek vagytok ti mindnyájan, a helyett, hogy meggyőződnetek valamiről — rögtön bombával jöttök. De mondjad csak, hogy lehetett az, hogy te nem tartóztattak téged?

Elvegyültem a tömegben, nem akadt rám a rendőség.

— Hm! Így tehát egész szépen megismételheted merénylődet? Talán ma még, most? Igen?

— Már többé nem!

A nagyherceg megvetően bigyesztette ajakát.

— Gyáva . . . — mormolta —

— Nem, nem vagyok gyáva, nem a felsz beszél így belőlem, hanem mert tényleg letettem arról a szándekomról, hogy valakit bántsak.

— Hát akkor miért vagy itt? Te nem

vagy hivatásos pincer, én tudom Jermola, hogy te mi voltál azelőtt.

— Nem vonom kétségbe, azonban a tiszta való az, hogy a szükség vitt arra, hogy az első kínálkozó alkalmat megragadjam, hogy kenyeret kereshessek.

— Jermola fiam, mondjad csak szeretted-e még most is azt a művésznőt?

— Hogy szeretem-e? Fenséges uram azt vázolni, hogy mennyire imádom . . . lehetetlen!

— Hát tudod-e te, hogy a mai estén ilyen ő is föllép?

— Tudom fenséges ur.

— Jermola, hát ő szeret-e téged?

— Nem, nem szeret. Isten és a boldogságos kazáni szűz a megmondhatója, hogy ki ragalmazott be nála, de már egy éve, hogy nem szeret, hogy felbontatlanul kapom vissza leveleimet . . .

A nagyherceg felállott s fel-alá járkált a teremben, végre megállott, rágyújtott egy illatos indiai szivarkára.

— Jermola, írj neki most, mindjárt, talán itt, és én elfogadtatom vele leveledet . . .

— Fenséges uram!

— Ne halálkodjál, hanem írjál!

— Fenséges uram, talán az is jó lenne, ha az a dal amit szerezttem a kezébe

juthatna?

— Helyes, csak add ide.

— Jazonnal hozom, ha fenséged megengedi.

— Menj, . . . de te, Jermola ne olyan alaku legyen ám, mint a milyet a multkor a kocsimba dobtál . . .

— Fenséges uram . . .

— Jó, jó . . . hozzad hát.

Jermola kis vártatva visszajött s egy piros bársonyba kötött füzetet adott át a nagyhercegnek, a ki azt figyelmesen átolvasta.

— Nagyon szeretheted . . . ha így írsz és dalolsz hozzá . . .

Jermola feltekintett a nagyhercegre . . . szemében a fanatikus szerelmesez izzó tekintete és méltónak zihálása ekesen bizonyítottak száz szent eskü helyett.

— Fenséges uram; egy költeményt, egy románcot írtam, melyet barátom Rezdikow fog elmondani; most jön az a szám, könyörgöm, halgassa meg.

— Rezdikow? Azt meghallgatom; azonban te is be jössz páholyomba. Valószínűleg kíváncsi vagy arra a hatásra, melyet költeményed Helenowára gyakorland?

— Fenséged páholyába? Oh, hisz az lehetetlen!

— A háttérből eleget láthatsz, csupán

— **Népipari és háziipari kiállítások.** A József királyi herceg szanatorium egyesület dicseretes dologban indított akciót. Mivel a magyar háziipari és népipari tárgyakat sokfelé nem ismerik, — vonzó keretben, — bemutatja némely városban. Szabadkán, Zomborban, Léván, Győrben, Kassán már is szorgosan készülnek ezekre a kiállításokra. A kiállításnak tizenkét csoportja lesz. Borsodi rózsás edények, erdélyi majolika, alföldi paraszt majolika, székelyföldi mázas és fekete agyagedények, a második csoportban a magyar gyermekjáték, a harmadikban a magyar díszműárak lesznek bemutatva. Külön csoportban a kosárárak, a torontali szőnyegyek, párnák, tabletek, tóthimzések és kalotaszegi varottasok. Külön csoportban mutatja be az Izabella háziipari egyesület bluzait, melltöit, terítőit, párnáit, más helyen a kőtényeket, temesi kátrinczákat, régi himzéseket, többféle szövéseket. A kiállításoknak inkább az a célja, hogy a népipari munkák gazdag területét bemutassa és fölhívja a jószíveket, hogy a magyar termékek fölkarolásával adjanak munkát. Számít az egyesület, a hazafias kereskedői karra, hogy e tárgyakat forgalomba hozza. És a kiállítással kapcsolatos a népművészet jelszava, ugyanis minden kiállítás a szegénysorsú tüdőbetegek gyógyi tőházáinak alapját gyarapítja.

— **Nyilvános köszönet.** Gyenis Lajos műkertész urnak az általa rendezett virágkiállítás jövedelméből az Izr. Négyeletnek juttatott 16 K. 70 fillérért ezúton mond köszönetet az elnökség.

— **A Dráva áldozata.** Mint minden folyónak, úgy a Dráva vízének is vannak áldozatai. Csakhogy míg ezek leginkább nyáron szedik áldozataikat, addig a Dráva kinyújtja kértetlen kezét áldozatai után ilyenkor is. Így, mint baresi levelezőnk írja, f. hó 19-én, azaz vasárnap délután Potoesnik baresi kereskedő 8 éves Frigyes nevű fia több hasonkorú társával a Dráva partján volt s az ottani fűrészgár tulajdonát képező uszodához vezető hidra mentek játszani s egymást vízzel locsogatták. Közben az egyik

pajkos jálszótárs a szerencsétlenül járt Potoesnik Frigyeset szembelecsolta, minnek következtében egyensúlyát veszítve hanyatt a Drávába esett. A megejtett vizsgálat megállapította, hogy Potoesnik Frigyes halálát, dacára annak, hogy vízben halt el — agyrázkódás okozta, a mit úgy magyaráznak ki, hogy a gyermek esés következtében fejét egy kiálló duczba ütötte — mint a fején észlelt sérülés mutatta — s agyrázkódás következtében szörnyet halt, mielőtt a vízbe ért. Erdemes s majdnem hihetetlen a dologban az, amint a boncvizsgálat kiderítette, hogy 24 órai vízben let után a gyermekben egy csepp víz sem volt.

— **A vörös kakas.** A szülők gondatlanságának a következménye leginkább, hogy majd itt-majd ott üti fel a fejét a vörös kakas és egy gondatlan pillanat ezekre menő károkat okoz. — Így, mint baresi levelezőnk írja legutóbb, f. hó 21-én reggeli fél 8 óra tájban Bauer József pálfalui lakosnak 11 éves József és 3 éves Janos nevű fiai gyufához jutva a pajtában kukoricaszár között játszadoztak és tüzet észleztettek, minnek következtében Bauer József, Széll Jakab, Báring Bernát és Fárinwald Bálint kárára részint lakóházban, részint más gazdasági épületben, takarmány és élelmiszerekben körülbelül 3816 K. érték lett a tűz martalékává.

— **A hová nehéz bejutni.** Nálunk van az a helyiség, a hová bar sokan járnak mégis nehéz bejutni. Nem írunk azonban találos mesét s így kénytelenek vagyunk hamarosan megmondani, hogy ez a hely: az Olvasó-egyesület. Figyelmeztetünk mindenkit, hogy nem arról a nehézségről akarunk szólni, melylyel a tagok sorába jutás jár, a mi egyébként azokra nézve kik arra valók, nem is olyan nagy. A fizikai bejutás, a bemeneget, a bejárás nehézségeiről van szó. Az egész Egyesület-utcában — bár a város köze-

pón van — nincs egyetlen lámpa sem, sár azonban az egész utcában ronggeteg van. E sötétség és sár miatt bajos az egyelőre bejutni, mert bokáig kell sárbanjárni ha az uttesten átmegegy az ember. Pedig nagyon könnyen lehetne e bajon segíteni. Sok fáradságba és költségbe nem kerülne. A kapu fölött lámpa van, azt meg kellene gyújtani, az uttestről az átjárásnál a sarat el kellene huzatni s renben volna minden. Nagy hátlára kötelezne az elnökség sok embert, ha ennyire figyelmes tudna lenni.

— **Meghívó.** A „szigetvári kath. Legény Egyesület“ 1905. évi november hó 26-án a Kátai-fele vasúti vendéglő összes helyiségeiben zártkörű *Táncmulatságot* rendez. Belépti-díj személyenként 60 f. Tagoknak 40 f. Kezdeté este 8 órakor. A meghívó kívánatra felmutatandó.

— **Garázda legények.** A mint tudósítónk írja, f. hó 11-én — azaz Szt.-Márton napján — nagyon kedélyes hangulatban avatták fel borra az ideai mustermest *Dervár* József, *Gergics* János és *Gergics* Mátyás sztárai suhancok *Schlesinger* Adolf ottani lakós koresmájában. Nem elégedtek meg ugyanis azzal, hogy esti fél 10 óráig mulassanak, hanem azon túl is maradni akartak. A koresmáros azonban a rendes időben záróráit csinált, — de vesztére, mert nevezettek, a mint kijöttek a koresmából, felszaggatták az utcán volt padot, s azzal döngözték az ajtót, melytől teljesen összezuztak s bebocsáttatást kértek, a mikor ez nem ment, ki feszítették az ablakredőnyt s azon át téglákat hajgáltak be a megszorult koresmáros és család-jára, ki is egy kedvező pillanatot felhasználva, családjával együtt *Schlesinger* Jakabhoz volt kénytelen menekülni. Magánlaksértés és ingó vagyon rongálás miatt feljelentettek őket a bíróságnál hol bizonyára megfogják kapni méltó büntetésüket.

arra figyelmeztettek, hogy ne mutogassad magad feltűnő módon,

Modemoiselle Goldenhüben Helenow megerkezett s proscenium páholyába vonult. Vele jött egy duenna, ki anyjai szeretettel látszott csüngen a művésznőn. Száz meg száz látszó fordult Helenowa felé, de ő halvány arcával holló hajával úgy ült ott mint egy Sfinx. Hideg, előkelő arcáról leolvasni halandó ember képtelen volt egy szót is.

Felrebbent a nehéz bíbor kárpit s a színen fiatal muzsiknak öltözött Rezdikow állott, kezében a költemény szövegével. A színpad fenéke az ukraini vigasztalan pusztát mutatta, szürke, kétségbeesett égbolttal. Halotti csend fogadta a fiatal költő megjelenését.

Rezdikow néhány lépéssel közel a lámpához lépett, s behelgő, neha csengő, de tulnyomóan lágy orgonummal Jermola költeményének szavalásába fogott.

Egyszerű, de éppen egyszerűségével mélyen ható szerelmi dal volt. A reménytelen, megkínzott szerelem egész kálváriája húzódott a figyelők lelki szemei előtt. Elpanaszolta benn a költő minden bűjút, elsírta hogy mennyire sajog szíve, s megvádolta a teremtet, ki szerinte igaztalanul bánik az ő lelkevel, Rezdikow folyton a sugó előtti helyen szavalt, s minden szava, minden tag-

lejtése, minden tekintete Helenowa páholyának szolt. Midőn a költemény végéhez közeledett Rezdikow, térdre ereszkedett, s összetett kezekkel könyörögve fordult ismét a proscenium páholy felé . . . miközben német nyelven a következő pár sort, szavaltta el.

Das Herz, es ist die Erde,
Worauf die Liebe lebt,
Das Herz, es ist die Erde,
Worein man sie — begräbt!

Az utolsó szavaknál a függöny alászállott; néhány pillanatig nyomasztó csend feküdt a terem minden táján, de aztán frenetikus taps, tomboló, riadó éljenzés zúgott a termen keresztül.

Jermola pedig a fenséges úr karos széke előtt feküdt és esőkolta a nagy úr fehér, illatos kezét.

De hiába tombolt a közönség, hiába hívta Rezdikowt a lámpák elé, a függöny csak akkor lebbent föl, midőn Helenowa zongora száma következett.

Ugyanaz a varakozásteli csend fogadta a hírneves művésznőt, ki fehér szép kezeivel minden előjáték nélkül a billentyűkre nyult. Egy maga alkotta zenemű lehetett, mert senki sem hallotta még a dallamokat.

Egy haldokló szív gyötrelmei, egy lemondó lélek keserű tusája hallatszott ki a hangok méla akkordjai mögöl. Majd édes vigasz, menyegi jutalom ígérete, angyalok

bájteli földöntúli zenéje kötötte le a feszülten hallgató lelköt. Szívet facsaró volt a darab fináléja; szem nem maradt szárazon. Mint ha egy reményében s szerelmében csalódott s halálán levő leány hívna szerelmesét, ki messze, távol tőle megleledkezett róla, kit megcsalt . . .

Lebocsátkozott a függöny a feléig ott aztán valahogy megakadt így láthatta a közönség, midőn Helenowa a duenna társaságában a színpalakat elhagyandó oldalt sietett, hol azonban Mihály nagyherceg az ünnepelt művésznőnek valami bordó vörös tárgyat nyújtott át.

— Alighanem fejedelmi ajándék mondogatták, — miközben azon tündöttek, hogy miért is nem tapsoltak, éljeneztek ők a művésznőnek, ki oly kiváló élvezetben részeltette őket.

A zeneterem teljesen kiürült a villamos vezeték kikapcsolatott s mélységes sötétség lett volna, ha a zongora négy gyertyája nem ég. A közönség már az ebédlőbe tódult, senki sem volt a nagy tántogó s előbb oly zajos teremben.

Jermola, a szegény Jermola pedig ott térdelt az elhagyott zongora előtt s esőkolgatta a billentyűket, melyeken oly rövid idő előtt Helenowa játszott, — es sirt, keservesen a szegény bolond. . . .

Tihanyi Károly

— **Öngyilkos házaspár.** Mint baresi tudósítónk jelenti: *Kronberger* Maró volt takarékpénztári könyvelő és feleségét a takarékpénztári épület padlásán f. hó 23-án reggel felakasztva, holtan találták. Tettüket közös elhatározással az éjjel követték el egy rájuk nézve kompromittáló eset miatt.

— **Az Erzsébet-napi-országos vásárunk** — mint jószóltuk — nem sikerült. A rossz utak s mind a két napon beköszöntő eső folytán nem is várhattunk mást. Az állat vásárra felhajtattak: 955 db. szarvasmarhát és 1220 lovat; eladtak: 532 szarvasmarhát és 185 lovat. A kirakodó vásár éppen nem sikerült.

— **A ki nem vet, de mégis arat.** Ez megfordítottja ama közmondásnak: a ki mint vet, úgy arat. Ez azt ki is találták, *Tóth Péter*, *Bognár* (polgármester) *József*, ifj. *Somogyi János* és *Sziács* (fátykó) *József* gy. melléki lakosok, kik gondolták magukban, minék dolgozzanak, amíg másnak van vagyona. Szocialisták lettek és gróf *Andrássy Sándor* sz. mihályfai pusztáján termelt s már leszedett kukoricát ők hordták el a mözöről vagy 60 zsakkal. Talán még többet is elhordták volna, ha az élelmes *Schram Lajos* gazdasízt f. hó 12-én egy esteli lesen a *Bognár* (polgármester) *József* uramat a lopáson nem éri s az orgazda *Tóth Péternél* a még meg volt 20 zsák kukoricát meg nem találja. Hyenek után azután könnyű dolog — még a gy. melléki esendőrörnek is — kinyomozni a tetteseket.

— **Késelő csizmadia legények.** Ha nevetlen suhancokról szólana a hír, úgy nem esodálkoznánk rajta, de így igen és szinte rosszul esik az embernek, ha arra gondol, hogy a jövőendő iparosság az ily legénységből válik. — Ugyanis f. hó 19-én este 8—9 óra közötti időben Ocsodál építőnek *Bor István* nevű tégláslegénye harmadmagával ment hazafelé, a mikor a sörház közelében szomkózt jöttek *Otolcz Ferencz*, *Kuszinger József*, *Kuli István*, *Horváth Kálmán*, *Németh István* és *Böbök Sámuel* csizmadia legények és velük szóvitába keveredtek, majd tettelegességre vetemodtek, téglákkal ütöttek-verték a szegény téglás legényeket, míg *Otolcz Ferencz* *Bor Istvánt* zsebkésével megszurta, rajta ez idő szerint még meg nem állapítható gyógytartamu súlyos sértéseket ejtett. *Bor Istvánt* jelenleg a kórházban ápolják, a verekedő hősöket pedig a esendőrőség a járásbírósnál fejteltette.

Kiadja a szerkesztőség.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatti közlöttekért nem vállal felelősségét a szerkesztő.

Másolat. 1905 B 457/2.

Ő FELSÉGE A KIRÁLY NEVÉBEN!

A szigetvári kir. járásbírósg mint büntető bíróság becsületsértés vétségével vádolt *Szabó János* elleni bűnügyben *Dr. Kriszt Béla* ügyészégi megbízott és magán vádlók által emelt vád felett a Szigetvárott 1905. évi november hó 23-án *Dr. Weichart Rezső* jegyzőkönyvvezető és *Tóth István* védő részvételével megtartott nyilvános tárgyalás alapján a vád és védelem meghallgatása után a következőleg

Í t é l t:

Szabó János ki 26 éves, r. k. vallásu *Dencsházán* született és *Szigetvárott* lakik, házas, vagyontalan, csizmadia mester, irni olvasni tudó vádlott bűnösnek mondatik ki a btkv. 261 §-ában meghatározott kétrendbeli becsületsértés vétségében elkövetve az által, hogy 1905. évi október hó 15-én Szigetvárott az utcán és koresmában azt kiabálta, hogy *Béres Ferencz* járásörmestert és *Kovács István* III. örsvezetőt felpofozta, s ezért a btkv. 261 §-a alapján a btkv. 95 és 97 §-ának alkalmazásával összbüntetésül az 1892. XXVII. tc. 3 §-nak meghatározott célokra fordítandó, 15 nap végrehajtás terhe mellett fizetendő és behajthatatlanság esetén a btkv. 33 §-a értelmében három (3) napi fogházra átváltoztatandó 15 K. pénzbüntetésre és három (3) napi fogházra átváltoztatandó 15 K. pénzbüntetésre összesen 30 K. pénzbüntetésre ítéltetik. Ezen ítélet indokaival együtt magánvádlók közbenjöttével vádlott költségére a „Delsomogy” című helyi lapban közzététetni rendeltetik. Vádlott köteles a felmerülendő s igazolandó hírlap közzétételi költséget *Béres Ferencz* és *Kovács István* III. magánvádlóknak 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizetni, valamint az ezentul felmerülendő bünygyi költséget 15 nap alatt 1890 évi XLIII. tc. 9 §-ban meghatározott végrehajtás terhe mellett a kir. kincstárnak megtéríteni.

I n d o k o k:

Böle János, *Király Imre* és *Hádinger Ödön* tanúk eskü alatt azt vallottak hogy *Szabó János* szigetvári csizmadia 1905 évi október 15-én az utcán, *Hádinger Ödön* és *Lederer* vendéglőjében azt beszélte, hogy *Béres Ferencz* járásörmestert és *Kovács Istvánt* III. örsvezetőt felpofozta.

Vádlott tagadta, hogy ő a sártó kifejezéseket mondotta, s azt állította, hogy ő a kérdéses alkalommal teljesen részeg volt.

Mint hogy azonban a tanúk úgy a büncselekmény elkövetését, mint a beszámítást ki nem záró állapotot igazoltak, emelfogva vádlottat kétrendbeli becsületsértés vétségében kellett bűnösnek kimondani.

A büntetés kiszabásánál nyomatékos enyhítő körülményül szolgált, hogy vádlott a sártó kifejezés használata alkalmával erősen ittas állapotban volt.

A hírlapi közzététel sértettek kívánságára a btkv. 277 §-a alapján rendeltetett el.

A költségekben való marasztalás a Bp. 480 §-án alapszik.

Szigetvárott, 1905. évi november hó 23.

Molnár s. k.
kir. albiró.

Másolat hitelül:
Vadly István
kezelő.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint
Arak 100 kilogramonként értetődnek,
Szigetvár, 1905. november 24-én.
Buza új — K. 15 40 16 —
Rozs — „ 12 40 12 60 —
Árpa — „ — — 14 —
Zab — „ 12 60 13 —
Tengeri — „ 13 40 15 —
Bab új — „ 23 — 24 —

Fajbaromfi

Orpington, Plimut és Langshan
keresztezés és tiszta is, reinek
szép példányok
mérsékelt aron kaphatók!

Levélbeli megkeresésekre válaszol.
Biró József
paraszt mintagazdaságában
Markócson
u. p. Drávatok.

Kakao és csokoládé kedvelők figyelmébe:
Hoff János-féle
Kandol-Kakao
a legesekelebb szírtartalmu, azért igen könnyen emészthető, soha sem okoz székrekedést, mindazáltal ritka finom íze mellett kiválóan egészséges.
Valódi oszák
Hoff János
névvel és az orosz állam-
védjeggyel.
Csomagok a 1/4 kgr. 90 fillér
1/2 „ 180 „
1 „ 360 „
Mindenütt kapható.

Szőlővessző eladása.

200,000 darab dús

Gyökeres vessző-fajok

u. m.: **Portalis, Monticola**

gyökeres, ára 1000 darabonként 30 kor.

Kapható:

Gergics Mártonnál

Pécs, Rókus-utca 9. szám alatt.

Ha köszvényben, reumában szenved,

ne kísérletezzon sommiféle szerrel, hanem vegyen egy üveg

Dr. Flesch-köszvény-szeszt

féle
mely csúsz, köszvény, reumat, kéz-, láb-, hát- és derékfájást, kezék és lábak gyengeségét, utós erőltetés, rándulás, f. csomókból, szárazzó fájdalmakat és daganatokat biztosabban gyógyít, mint bármely más külső vagy belső gyógyszer. Hatása a legrovidebb idő alatt észlelhető, még a legrövidebb hajónál is, melyeknél sem fűrdő, sem gyógyszer nem használható. Kapható a feltalálónál, és egyedül kesszítőnél:

Dr. Flesch Emil

„Magyar Korona” gyógyszerárában

Győr, Baross-ut 24. szám.

1 és fél deciliteres üveg ára 2 korona. Huzamosabb használatra való „Családi” üveg ára 5 korona, 3 kis, vagy 2 „Családi” üveg rendelésénél bérmentve utánvétellel küldjük.

ÉN, CSILLAG ANNA

185 cm óriás-hosszu Loreley-hajamat, az általam feltalált kenőcs 14 havi használata után értem el. Ezen kenőcs az egyedüli szer a hajápolására, a fejbőr erősítésére; uraknál erős és teljes szakált növeszt és már rövid idejű használata, úgy a hajnak, mint a szakállnak természetes fényt és teltséget kölcsönöz és megóvja ezeket a korai megöszüléstől egész a késői aggkorig.

Egy tégely ára
1, 2, 3 és 5 frt.

Postai szétküldés naponként az összeg előzetes beküldése vagy utánvétellel az egész világra a gyárból, hova minden rendelés intézendő.

CSILLAG ANNA,
WIEN, I., GRABEN 100.

Hirdetéseket

jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.

Nemesített

kajszin-fák és **gömb aká-
czok**, valamint tarka levelű **já-
vorfák** (kerti díszítésre) mostani
kiültetésre.

jutányos árért kaphatók

Gyenis Lajos

műkertésznél
SZIGETVÁROTT.

Neumann Lipót

legnagyobb cipő raktára
SZIGETVÁRON

Biedermann Rezső-u. Ferenczrendiek házában.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű
közönséget miszerint az őszi és téli
idényre a legújabb és legdivatosabb férfi
női és gyermek cipőket mindig allan-
dóan raktáron tartok.

Gyermek cipő finom borjubőrből
50 kr.-tól egész 2 f. 50-ig.

Leány cipők finom borjubőrből 1—3 f.
Gyermek és leányka box vagy chevró
finoman elkészítve 2—4 fnt.

Női félczipő finom borjubőrből 1 50—4 f.

Női czugos vagy magas füzös 250—5 f.

Uri cipő finom borjubőrből 4—12 f.

Mérték után a leggyorsabb és
legpontosabb kiszolgálás.

➡ Mérsékeit árák. ➡

Model-kalapok

legújabb divatuak,
izléses díszítéssel
és
nagy választékban

Gyermek-kalapok

S A P K Á K
raktáron vannak és
olcsó árak mellett
kaphatók

Kohn Katicza

üzletében.
Pécs, Széchényi-tér.

Főraktár!

Szalon fűtőszenet

Tatai brikettet

Olcsó árért házhoz szállítok

Fuchs a fia.

Nagy karácsonyi vásár! Occasió.

Ruhaszövetek 90. 120 és 140 cm. szélességben 50. 80
fillértől feljebb.

Francia flanellok 1 kor.-tól feljebb.

➡ Selymek 80 fillértől feljebb. ➡

Blous bársonyok (mosható) 1 kor.-tól feljebb.

Szintartó mosó Pargetok 40. 50 80 fil.-tól feljebb.

Tennis Flanell 75 cm. széles l-ső rendű 36 fillér.

Szintartó kartonok, zefir, batiszt és dellainok igen olcsó árban.

Női Confectió

Szörme és Jäger áruk, harisnyák, keztyűk.

Óriási Nyakkendő választék!

Legújabb kivitelű színes és fehér

férfi ingek, gallér, kézelők és zsebkendők.

Nagy választék fehér, fekete és színes kötények,
alsóruhák és kész Blousokban.

➡ Maradékok fél árban! ➡

Deutsch Dávid fia divatáruházában
SZIGETVÁROTT (Fakarékpénztári-épület)

Aikalmi vételi!

Leszállított árák!

FELHIVÁS!

A Polgári Önségélyző Egylet Szövetkezet igazgatóságától Szigetvároton.

Melyel a nagyérdemű közönség tudomására hozza miszerint a

10-ik évtársulat
alakulása czéljából

a részvények jegyzése

➡ 1905. évi november hó 15-én ➡
vette kezdetét az intézet helyiségében.

Az évtársulat 5 egymást követő évre alakul és minden 5 drb. 20
filléres részvény után elfogadható kezések mellett

➡ 200 korona kölcsön vehető fel. ➡

A vidéken lakó részvényesek befizetéseinek megkönnyítésére az inté-
zet a **m. kir. postatakarékpénztárnál CHEK-számlát**
nyitott, befizetési lapok kívánatra ingyen küldetnek.

Az intézet Barsson is állított fel ez idő szerint fiókot.
A részvény jegyzések elfogadásával FERENCZ ÁRMEN ur barsi
kereskedőt bízta meg, hol is a befizetések mindennap díjmente-
sen eszközölhetők.

Szigetvároton a heti befizetések
kedden, szerdán, csütörtökön és pénteken eszközölhetők.

Jegyezni mindennap lehet.

Kell Szigetvároton a Polgári Önségélyző Egylet igazgatóságának
1905. évi november hó 9-én tartott üléséből,

Walde Lajos

aligazgató.

Tóth István

igazgató.